

Ngày 22-5 DL: VÍA ĐỨC NGUYỆT TÂM CHƠN NHƠN

VÍA ĐỨC NGUYỆT TÂM CHƠN NHƠN (22 – 5 - Dương lịch hằng năm)

Lời người biên soạn: Toàn thể tín hữu Cao Đài trong và ngoài nước hân hoan đón mừng lễ Vía Đức Nguyệt Tâm Chơn Nhơn (Victor Hugo), Ngài lãnh lĩnh Đức Chí Tôn dâng hiến công lao hết sức lớn trong thời sơ khai nền Đại Đạo. Xin đừng quên ngày lễ trọng đại này, hãy nhắc nhở cho nhau nhớ vì trong quyển kinh THIÊN ĐẠO & THẾ ĐẠO do Chi Phái Cao Đài Tây Ninh tái bản, không biết vô tình hay cố ý mà bỏ mất ngày Vía của Đức Nguyệt Tâm Chơn Nhơn. Xin kèm theo đây bài biên soạn ngắn về ngày vía Đức Nguyệt Tâm Chơn Nhơn để cùng nhau dọn mình tưởng nhớ đến Ngài

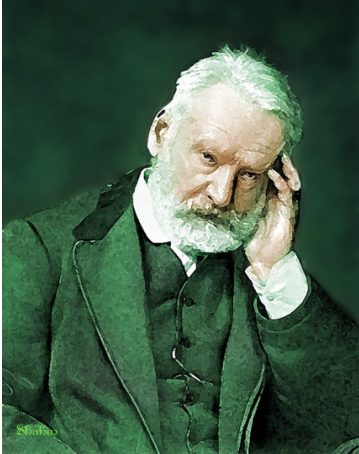
Đức Nguyệt Tâm Chơn Nhơn có thể danh là Victor Hugo, một đại văn hào của nước Pháp.

Ông sinh ngày 26 tháng 2 năm 1802 tại Besancon nước Pháp và qui hồi cựu vị ngày 22 tháng 5 năm 1885. Nói về công nghiệp của Ngài với nước Pháp lớn lao như thế nào, chúng ta không cần phải dẫn chứng mà chỉ nhìn vào cách tôn sùng của Chánh phủ và dân chúng Pháp cũng đủ thấy rõ.

Thật vậy, năm 1882 Victor Hugo thượng thọ 80 tuổi, lễ Bát Tuần của Ngài được tổ chức như là lễ Quốc Khánh. Thủ tướng Jules Ferry, đại diện Chánh phủ Pháp đến chúc thọ Ngài, dân chúng và học sinh diễn hành qua trước nhà trên Đại lộ mang tên Hugo. Quả thật Victor Hugo đã đạt đến tột đỉnh vinh quang của người cầm bút, chưa có văn thi sĩ nào từ xưa đến nay được cái vinh hạnh như vậy.

Ngày 22 tháng 5 năm 1885, Ngài bị bệnh sưng phổi và qua đời năm 83 tuổi. Khi hay tin Ngài chết, cả Thượng và Hạ Viện đều ngưng họp để tưởng niệm. Nước Pháp làm lễ Quốc Táng cho Ngài, quan tài được đặt tại Khải Hoàn Môn và an táng trong đền Panthéon, còn gọi là Công Thần Miếu, nơi an nghỉ của các danh nhân có công lớn với dân tộc Pháp. Khi Victor Hugo thoát xác, Chơn linh Ngài trở về Bạch Vân Động nơi cõi Thiêng Liêng,

giảng cơ nơi Đạo Cao Đài với Thánh danh Nguyệt Tâm Chơn Nhơn.

Nhân ngày vía Đức Nguyệt Tâm Chơn Nhơn, tại Tòa Thánh đêm 22 tháng 5 năm 1949, Đức Hộ Pháp đã nhắc nhở rằng:

“ Bản Đạo cũng nên cho toàn đạo hiểu, rồi đừng làm tưởng chúng ta ngày nay đang tôn sùng, lễ bái một vị vĩ nhân công thần của nước Pháp, mà nghĩ vì Ngài đã có công từ lúc sơ khai nền Đại Đạo, thọ mạng Đức Chí Tôn lãnh quyền Chưởng Đạo cầm quyền Hội Thánh Ngoại Giáo. Ngài thường giảng cơ giáo hóa và phong Thánh chư Chức Sắc Ngoại Giáo.”

Ngoài ra Đức Nguyệt Tâm Chơn Nhơn cũng đã giảng cơ ban cho 6 bài kinh Thiên Đạo và Thế Đạo :

- 1 – Kinh cầu hồn khi hấp hối.
- 2 – Kinh khi đã chết rồi.
- 3 – Kinh tấn liệm.
- 4 – Kinh đưa linh cữu.
- 5 – Kinh tắm Thánh
- 6 – Kinh hôn phối.

Hôm nay, trong bầu không khí trang nghiêm của buổi lễ Kỷ Niệm Đức Nguyệt Tâm Chơn Nhơn, Chưởng Đạo cầm quyền Hội Thánh Ngoại Giáo, toàn thể môn đồ chúng ta :

Đầu vọng bái Tiên Hiền Chưởng Đạo,
Chúng lễ thành lòng thảo chúng sanh,
Ban ơn nhỏ phước dân lành,
Vun trồng cây Đạo, trở nhành đơm bông.
(Kinh xưng tụng Đức Nguyệt Tâm Chơn Nhơn)

Vun trồng cây Đạo trong giai đoạn hiện nay tại hải ngoại quả là một việc làm lớn lao mà sức người lại bé nhỏ, do đó chúng ta hết lòng cầu khẩn Đức Ngài Chưởng Đạo ban cho chúng ta ý thức cao độ với tấm lòng bao dung để biết nương tựa vào nhau mà chung lo vun trồng cây Đạo tại hải ngoại mỗi ngày mỗi thêm tốt tươi.

Hiền Tài Phạm văn Khâm.

BẢN TIN THẾ ĐẠO
Số 12
Ngày 17-5-2014
Email: banthedao@comcast.net
Web: www.banthedao.net

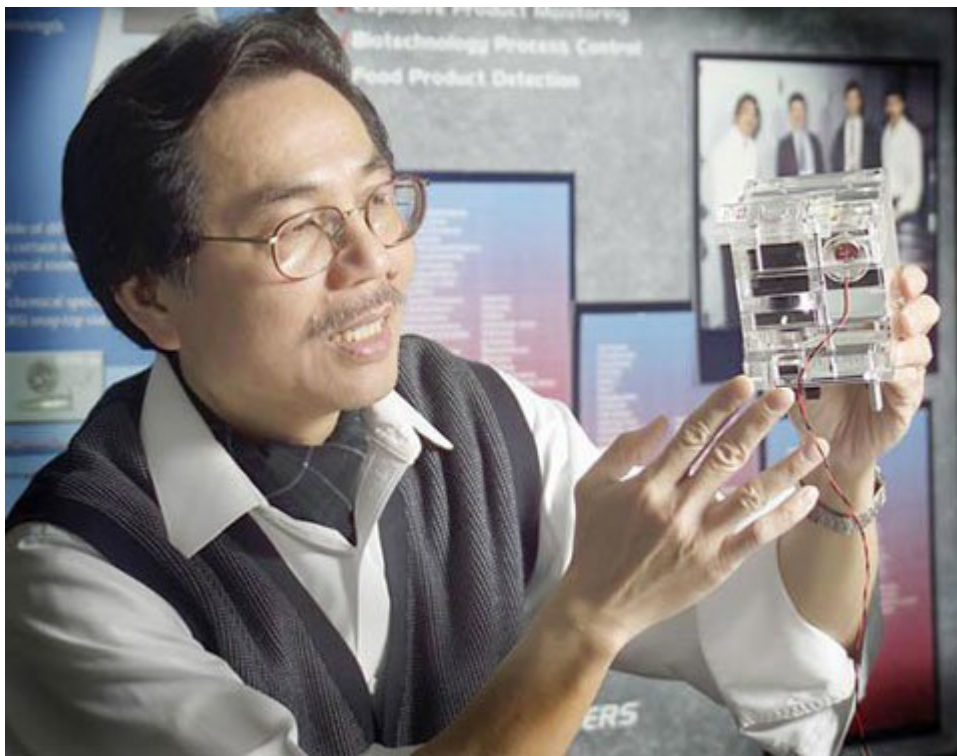
Những người Việt thành công trên thế giới năm qua

VNN- Trên thế giới có khoảng 3,5 triệu Việt kiều **đang** sinh sống tại 94 quốc gia và vùng lãnh thổ trên thế giới. Trong năm qua, nhiều người Việt **đã** có tên trong các danh sách **được** bình chọn là «nổi tiếng».

Người Việt lọt top 100 thiên tài thế giới

Ông Võ Đình Tuấn, tiến sĩ vật lý gốc Việt, Viện trưởng Viện Fitzpatrick của ĐH Duke (Bắc Carolina, Mỹ), vừa được Công ty tư vấn và kinh doanh toàn cầu Creator Synectics bình chọn là một trong “100 thiên tài đương thời thế giới».

Tiến sĩ Võ Đình Tuấn

Sinh ra và lớn lên ở Việt Nam, sau khi tốt nghiệp trung học, ông Tuấn sang Thụy Sĩ du học và lấy bằng cử nhân vật lý năm 1971.

Năm 2003, ông còn là một trong bốn nhà khoa học Mỹ gốc Á được Cơ quan Thương hiệu và phát minh Mỹ (USPTO) tôn vinh. Theo đánh giá của USPTO, những phát minh của TS Võ Đình Tuấn đã góp phần làm cho Mỹ trở thành một

trong những nước có nền khoa học kỹ thuật tiên tiến nhất trên thế giới.

Sau gần 30 năm hoạt động khoa học, đến nay ông Võ Đình Tuấn đã có hơn 30 bằng phát minh và sáng chế đang được ứng dụng rộng rãi trong các lĩnh vực môi trường, sinh học và y học. Ngoài ra, ông Tuấn còn đoạt 5 giải thưởng Nghiên cứu & Phát triển, đồng thời là tác giả của hơn 300 công trình được in ấn trên các tạp chí khoa học.

Tiến sĩ Chu Hoàng Long

Tiến sĩ Chu Hoàng Long nhận giải thưởng Eureka 2011

Đây là giải thưởng khoa học uy tín và danh giá nhất Australia được trao cho công trình nghiên cứu “Mô hình lưu lượng dòng chảy đo lường lượng nước có thể sử dụng cho sản xuất nông nghiệp và lượng nước cần dự trữ để bảo vệ môi trường” của TS Long (ĐHQG Australia) và GS Michael Stewardson (ĐH Melbourne).

Trường Kinh tế Quản trị Crawford của ĐHQG Australia, nơi TS Long đang làm việc, là một trường chuyên tập trung vào hoạt động đào tạo và nghiên cứu ứng dụng cho chính sách.

Theo chia sẻ của TS Chu Hoàng Long, anh sẽ trở về Việt Nam để tham gia vào công tác giảng dạy, nghiên cứu, ứng dụng khoa học ở Việt Nam.

Cậu bé 12 tuổi được mời thỉnh giảng tại trường Đại Học

Nguyễn Tường Khang

Cậu bé gốc Việt *Nguyễn Tường Khang*, 12 tuổi trong năm 2011 đã được trường đại học ở bang Virginia mời làm giáo viên thỉnh giảng, thuyết giảng môn thuyết trình mỗi tuần 4 giờ. Được biết, mỗi giờ thuyết giảng, Khang được trả 250 USD. Thông tin về thần đồng nhí gốc Việt này lan truyền với tốc độ chóng mặt trên các website thế giới.

Nguyễn Tường Khang sinh ngày 31.2.1999, đang học lớp 6 trường tiểu học Hunters Woods ở Fairfax. Khi mới 8 tuổi, cậu bé đã được bố cho học về diễn thuyết trước công chúng tại Câu lạc bộ diễn giả trẻ (YSC).

Tại cuộc thi tài năng diễn thuyết tổ chức vào năm 2010 với chủ đề giáo dục dành cho lứa tuổi từ 11 đến 19, do Hiệp hội Thăng tiến cho Người da màu bảo trợ và được tổ chức tại thành phố Suffolk (Virginia), *Nguyễn Tường Khang* đã giành chiến thắng với bài thuyết trình “Hòa bình có ý nghĩa thế nào với tôi”.

Tuy nhiên cậu bé lại nổi danh nhất với bài hùng biện về giáo dục. Những ý tưởng của *Tường Khang* được coi là đánh giá bổ sung vào bài phát biểu về giáo dục của Tổng thống Obama, đồng thời truyền đạt cho các bậc phụ huynh nhận thức rõ hơn về tầm quan trọng của giáo dục.

Bác sĩ gốc Việt làm cố vấn cho Tổng thống Mỹ Barack Obama

Ngày 7/10/2011, Tổng thống Barack Obama đã chính thức bổ nhiệm tiến sĩ, bác sĩ Nguyễn Thanh Tùng, một người Mỹ gốc Việt vào làm thành viên Ủy ban Cố vấn Tổng thống về Người Mỹ gốc Châu Á – Thái Bình Dương.

Ông Tùng hiện đang giữ chức Giám đốc Dự án nâng cao sức khỏe cộng đồng người Việt. Năm 2002, ông được trao giải thưởng Kiểm chế Phát triển bệnh ung thư của tổ chức American Cancer Society vì thành tích xuất sắc về điều trị và nghiên cứu của ông.

Nguyễn Thanh Tùng từng giành được học bổng toàn phần của đại học Harvard. Sau khi tốt nghiệp cử nhân ngành Triết học tại Harvard, Nguyễn Thanh Tùng theo học ngành Y khoa tại ĐH Stanford.

Phát minh người Việt có khả năng ứng dụng rộng rãi thế giới

Thạc sĩ Nguyễn Thành Đồng và kỹ sư Hoàng Diệu Hưng giành chiến thắng tuyệt đối trong cuộc thi Giải pháp thông minh cho môi trường do Bộ Môi trường và Viện Hàn lâm Khoa học Tổng hợp Cộng hòa Séc tổ chức vào ngày 17/3/2011.

CH Séc đã đánh giá rất cao về đề tài này, với phát minh của hai nhà khoa học trẻ và phát minh này có khả năng ứng dụng rộng rãi tại các nước Châu Âu và trên thế giới.

Người Việt thành công nhất tại tập đoàn IBM

Ông *Dzung T. Bùi (Bùi Tiến Dũng)*, Phó chủ tịch - phụ trách nhóm điều hành kinh doanh toàn cầu và là người Việt thành công nhất tại tập đoàn máy tính IBM lớn nhất nước Mỹ.

Quê gốc ở Thái Bình, sang Mỹ du học năm 17 tuổi, ông không ngại dấn thân trong mọi lĩnh vực.

Xa quê hương đã hơn 30 năm, song Bùi Tiến Dũng vẫn nói tiếng Việt thành thạo. Ông tâm sự: «Dù ở đâu, tôi luôn nhớ mình là người Việt Nam. Trong bất cứ hoàn cảnh nào, tôi vẫn cố gắng sử dụng tiếng mẹ đẻ, như khi trò chuyện với các con, làm thơ, viết văn, thậm chí lúc lái xe hay trao đổi với khách hàng. Không chỉ mình tôi mà tất cả các thành viên trong gia đình vẫn giữ nguyên nếp sống đặc trưng của người Việt. Tôi cho rằng điều này rất quan trọng, bởi nó giúp các con tôi sau này luôn hiểu rõ về nguồn gốc của mình”

Tú Uyên (tổng hợp)

Mời nghe qua để biết tình hình VN ngày nay .

Đài Tiếng nói Nhân dân Trung Hoa công bố công hàm ông TT Phạm Văn Đồng (Bắc Việt) ký năm 1958, đồng ý Hoàng Sa, Trường Sa thuộc chủ quyền Trung cộng.

Bản tin này cho biết Việt Nam đang nợ Trung cộng 870 tỷ Mỹ kim chiến phí từ năm 1954 - 1975 (trận Điện Biên Phủ đến 4/1975) và Việt Nam đã dâng đảo cho Trung cộng. Ngoài ra, chỉ trong vòng 1 tiếng, Trung cộng sẽ đè bẹp tiêu diệt toàn bộ Hải quân Việt Nam.

Xin vào đây:

https://www.youtube.com/watch?feature=player_embedded&v=fSITU8fBfqQ

Biểu ngữ « lạ » trong cuộc biểu tình ngày 11/5/2014...

Kính chuyển tiếp để Người Việt Hải Ngoại suy nghĩ và hiểu rõ thêm lòng người dân trong nước quyết liệt qua một khẩu hiệu mới UV.

**CÙNG NHAU ĐỒNG TÂM, CHUNG SỨC BẢO VỆ
NGÔN NGỮ VÀ VĂN HÓA VIỆT NAM,
TUYỆT ĐỐI KHÔNG DỪNG TỪ NGỮ CỦA CỘNG SẢN**

DÀNH LẠI QUYỀN QUYẾT ĐỊNH VẬN MẠNG ĐẤT NƯỚC

Sau những cuộc biểu tình đưa tới bạo động vừa qua tình hình đã đi xa hơn sự kiểm soát, giới hạn của bọn an ninh, công an, mật vụ Việt Cộng. Khí thế quốc dân đang có chuyển từ đòi hỏi bảo vệ chủ quyền sang những vấn đề quốc kế dân sinh, bất công xã hội, chênh lệch giàu nghèo, độc tài tham nhũng. Nhận thấy hiện tượng tự phát của quốc dân có chiều hướng bất lợi, nguy hiểm cho chế độ Mafia.

Mấy ngày qua Tổng Cục An Ninh của Việt Cộng đã lệnh cho “những tên đấu tranh dân chủ cuội-nhân quyền dõm, bọn đấu tranh để nhận lương tháng mà bọn chúng gọi là Tù Nhân Lương Tâm , bọn đấu tranh cò mồi điếm chỉ” lên tiếng kêu gọi biểu tình ôn hòa, bắt bạo động để bảo vệ sự tồn tại của đảng Cộng Sản và bọn cầm quyền Mafia.

Qua nghìn năm lịch sử, dân tộc ta vẫn trường tồn trước họa Bắc xâm. Quốc dân Việt Nam không sợ hãi bọn giặc ngoại xâm Trung Hoa nhưng bọn giặc nội xâm Cộng Sản Việt Nam ngày nay chính là đại họa của dân tộc. Hiện nay bộ phận thân Tàu trong Đảng Cộng Sản Việt Nam là bọn tội phạm đang tìm mọi cách để thực hiện mưu toan dâng lãnh hải và lãnh thổ cho Trung Cộng, sợ dĩ chúng chưa thể trắng trợn bán nước cho giặc Tàu vì chúng không chế nhưng không tiêu diệt được lòng ái quốc của hơn 88 triệu dân quốc nội.

Quốc dân không thể nhắm mắt làm ngơ để bọn Việt Cộng hèn mạt mãi quốc cầu vinh đưa dân tộc vào vòng nô lệ. Sự nhẫn nhục chịu đựng sự khinh bỉ, đàn áp, tác oai, tác quái của bọn Tàu phù ngay trên đất nước vì miếng cơm manh áo khiến con người Việt Nam không còn nhân phẩm. Tội ác này chính do bọn Cộng Sản Việt Nam cầm quyền hiện nay dung dưỡng. Quốc dân hãy nhìn vào thực tế xã hội. Có phải thành phần giàu hơn tư bản ở Việt Nam hiện nay chính là đảng viên đảng Cộng Sản và giai cấp công nhân và nông dân mà chúng nhân danh đại diện lại là giai cấp bị phản bội và khốn cùng nhất. Hãy đứng lên xóa bỏ nghịch lý này tài sản của bọn Đảng Viên Cộng Sản đang cai trị quốc dân chính là mỡ, máu, mồ hôi của quốc dân. **Thế chế cầm quyền hiện nay cần phải thay đổi. Đảng Cộng Sản cần phải giải thể vì khối tư sản và tư bản mà 4 triệu đảng viên chiếm hữu hiện nay chính là bằng chứng phản bội giai cấp.**

Trong những lần nói chuyện với các em cháu ở quốc nội, chúng tôi hay nói: “Ngày nào tuổi trẻ và dân chúng quốc nội dám bạo động, xuống đường lật xe công an, đánh đuổi bọn ác ôn mà không sợ tù tội, chết chóc, ngày đó các bạn trẻ sẽ thấy rõ thực lực của các chính đảng quốc gia”. Muốn thay đổi chế độ độc tài toàn trị đang kèm kẹp, áp bức toàn dân thì phải làm thế nào?

Đây là câu trả lời

1-Làm sao gây ra tình trạng rối loạn, bọn độc tài không còn kiểm soát được an ninh, trật tự, xã hội theo ý chúng nữa đó là vấn đề tiên quyết của mọi cuộc cách mạng.

2-Một giọt máu đổ ra lúc này có thể sẽ xóa tan kiếp đời nô lệ.

3-Không bao giờ có cách mạng nhưng, tất cả mọi cuộc biểu tình đối kháng đều có bạo động!

4-Làm sao tạo cơ hội cho quần chúng phá vỡ xiềng xích sợ hãi và hèn nhát của con người đó chính

là tạo nền móng cho một cuộc cách mạng.

5-Làm sao cho bọn an ninh, công an, mật vụ, đảng viên hoang mang sợ hãi, bất an trong lòng để chúng chùn tay không dám đàn áp, kèm kẹp đồng bào nữa mới hy vọng có khả năng thay đổi được. Đây là cơ hội cho hoa nở.

6-Chỉ có những tên ngu xuẩn hay cộng sản muốn bảo vệ hiện trạng bảo vệ đảng Cộng Sản và bọn cầm quyền thối nát tham nhũng, bắt lức và hèn hạ của chúng mới nói chuyện đấu tranh ôn hòa, bắt bạo động hay bất động.

7-Bạo động hay bất bạo động là do tình thế, khí thế cần có để đạt được mục tiêu.

8-Muốn thay đổi vận nước thoát ra khỏi sự lạc hậu, trì trệ do thể chế cầm quyền Cộng Sản áp đặt lên toàn dân tộc hơn nữa thế kỷ nay cách tốt nhất là chọn đúng cơ hội để vùng dậy, đứng lên.

9-Trên thế giới, trong thế kỷ này không một quốc gia nào chấp nhận để ngoại bang trắng trợn chiếm đoạt lãnh thổ, lãnh hải của họ ngoài cái chính quyền Mafia của đảng Cộng Sản Việt Nam.

10- Quốc dân hãy tỉnh táo nhận thấy lực lượng cảnh sát biển chẳng anh hùng gì mà thật ra là quá hèn hạ không biết nhục quốc thể khi bị tàu của bọn Trung Cộng đuổi chạy lòng vòng suốt cả tuần nay ngay trong lãnh hải quốc gia.

11-Tạm cho là bọn Cộng Sản cầm quyền đang khảo nghiệm xem tâm lý quốc dân chủ hòa hay chủ chiến và câu trả lời là phong trào bài Hoa đã sục sôi, lan rộng khắp cả nước.

12-Mạng người nặng hơn trái đất nhưng một dân tộc không biết giữ gìn quốc thể, không dám hy sinh vì sự tồn vong của tổ quốc không xứng đáng có mặt trên hoàn vũ.

13-Chế độ đương quyền và Bộ Chính Trị của đảng Cộng Sản Việt Nam hãy chứng minh thành tâm bảo vệ chủ quyền với quốc dân bằng việc ấn định hạn kỳ dứt khoát cho Trung Cộng rút dần khoan HD 981 ra khỏi lãnh hải Việt Nam hoặc sẽ bị tiêu diệt.

14-Thế giới chắc chắn không để cho hải lộ giao thương qua Biển Đông rơi vào tình trạng bất ổn dài hạn.

Tổ quốc, lãnh thổ, lãnh hải là của dân tộc Việt Nam chứ không phải của đảng Cộng Sản Việt Nam. Dân tộc Việt Nam không cần thấp đuốc đi tìm tự do, dân chủ, nhân quyền ở Washington, Moscow, Paris, London, Péking, Tokyo. Đó là con đường của bọn nô lệ vọng ngoại, làm nhục dân tộc, phản bội tổ quốc, đã đưa đến kết thúc đau thương vào ngày 30 – 4- 1975 và một xã hội thảm hại, đói nghèo lạc hậu ở Việt Nam gần nửa thế kỷ nay..

Đến lúc quốc dân Việt Nam phải dũng cảm, kiên quyết đứng lên dành lại quyền quyết định vận mạng của đất nước.

Kim Âu

May 16/2014

thuy georges Nguyen nthuyviet@yahoo.fr
[ChinhNghiaViet] <ChinhNghiaViet@yahoogroups.com>

Xin chuyển đến quý Diễn Đàn và quý Bạn bài viết «Thư gửi các anh chiến sĩ Quân Đội Nhân Dân». Bài được viết từ năm 2009, nay thêm những sự kiện vừa xảy ra với vụ Trung Cộng đưa giàn khoan của chúng vào lãnh hải Việt Nam. Kính mong quý Diễn Đàn và quý Bạn phổ biến rộng rãi. Kính cảm ơn.
nt

Thư Gửi các Anh “Chiến Sĩ Quân Đội Nhân Dân” nguyễn thù France 29/03/2009

Thưa các Anh,

Đến nay, chắc chắn các anh đã rõ các vị lãnh đạo Đảng và Nhà nước ‘Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa’ Việt Nam đã cống đất, nhượng biển, hiến dâng các đảo thuộc lãnh thổ VN cho quan thầy Trung Cộng ra sao. Bao nhiêu miền núi nơi các ngọn Lão Sơn, thác Bản Giốc, ải Nam Quan, ; các đảo Hoàng Sa, Trường Sa, một vùng biển rộng lớn đã được Tàu Cộng ngang nhiên ‘sát nhập’ vào đất nước của chúng. Tập đoàn Đỗ Mười, Lê Đức Anh, Lê Khả Phiêu, Trần Đức Lương Phan Van Khải rồi Nông Đức Mạnh, Nguyễn Mạnh Cảm, Lê Công Phụng, Nguyễn Minh Triết, Nguyễn Tấn Dũng cùng bao nhiêu ông bà nơi Bộ Chính Trị Đảng âm thầm sang nhượng hiến dâng sự nghiệp, công sức của bao đời cha ông, cho ngoại bang, cho nòi Hán tộc từ hàng nghìn năm qua là kẻ thù truyền kiếp của dân tộc ta. Bao nhiêu người yêu nước tại quốc nội cũng như ở hải ngoại đã từng lên tiếng phản đối nhưng Đảng và Nhà nước ta mất đui, tai điếc, cứ tiến hành chủ trương bán nước buôn dân để ‘đẹp’ lòng quan thầy Trung Cộng. Tôi nghĩ chắc các anh cũng ngỡ ngẩn, bàng hoàng, chới với trước sự việc không thể ngờ có thể xảy ra, thế mà đã và đang xảy ra, than ôi !

Đến nay, chắc chắn các anh đã rõ cảnh tình dân nước ra sao. Hàng vạn hàng vạn đồng bào ta, trong đó có cả ông bà, cha mẹ, thân nhân các anh vốn là gia đình liệt sĩ, gia đình cách mạng, đã bị Đảng cường chế, cướp nhà, cướp đất, cướp vườn, cướp ruộng để bán cho bọn con buôn ngoại quốc và trong nước, phải ngày ngày lang thang, lết lê ‘khiêu nại’, xin được bồi thường cân xứng những gì đã bị cướp đoạt, thế mà không được giải quyết, lại còn bị Công an Đảng và bọn đầu gấu chó săn xua đuổi, đánh đập tàn nhẫn., các cháu nhỏ phải bỏ học, lết lê theo cha theo mẹ dọc đường, dọc phố, thân tàn ma dại thảm thương.

Đến nay, chắc chắn các anh đã rõ hàng vạn hàng vạn thiếu nữ tuổi đời đang xuân, bị Đảng ghim vào cảnh khốn cùng, phải đành ‘bán thân’ cho các cở sở môi giới hôn nhân để được làm vợ, làm dâu người nước ngoài, sống tòi tàn suốt kiếp để chỉ mong kiếm được chút tiền gửi về nuôi cha mẹ, thân nhân. Nhưng rồi nơi xứ người, phải đành làm thân nô lệ tình dục cho cả gia đình ‘người chồng’ đui què, mẽ sứt’ và phải làm ‘gái đĩ’ chung thân bán đi đổi lại qua những ổ điểm tòi tàn. Hẳn các anh đã biết hàng hàng gái VN phải phơi thân lửa lò để các anh chàng

ngoại quốc tha hồ nấn bóp, chọn lựa như các người mua heo chọn giống và báo chí ngoại quốc đăng hình hàng hàng cô gái VN trần truồng như nhộng, quảng cáo nghiệp vụ 'bán gái VN làm vợ, giá hời, mại vô !'.

Đến nay, chắc chắn các đã biết hàng nghìn Thanh niên, Sinh viên, Văn nghệ sĩ, Trí thức chỉ muốn biểu tình chống Tàu Cộng cướp lãnh thổ ta, chỉ mong Đảng và Nhà Nước nói rộng chế độ cho dân được chút ấm no, thế mà bị Đảng và Nhà Nước cho Công an đầu gấu giải tán, cô lập, canh chừng, đuổi trường, đuổi lớp, đuổi khỏi sở làm, cúp phăng hộ khẩu, theo dõi ngày đêm, bắt đi 'làm việc' liên miên, lại còn bị đánh đập bởi dùi cui, ma-trắc, bởi hơi ngạt, hơi cay, chó săn và đưa đi giam cầm phi lý. Một Linh mục Nguyễn Văn Ly, Lê Thị Công Nhân, Nguyễn Văn Đài, Đỗ Nam Hải, Trần Anh Kim, Phạm Hồng Sơn, Dương Thị Xuân, Phạm Thanh Nghiêm, Lữ Thu Duyên, Lữ Thu Vân, Điều Cày, Phạm Văn Trội, Vũ Cao Quân, Nguyễn Thượng Long, Lê Chí Quang, Hồ Thị Bích Khương, Hoàng Tiến,..., không thể kể hết nơi đây.

Đến nay, chắc các anh đã biết, Đảng và Nhà Nước, bắt kẻ bao chống đối, bao cảnh giác của các nhà khoa học về tai hại của quặng mỏ Bau-xít cho sinh thái, cho hàng vạn sinh mạng đồng bào, thế mà Đảng và Nhà Nước vẫn ngang nhiên cho Tàu Cộng đưa chuyên viên, đưa công nhân, đưa dân chúng của chúng đến khai thác vùng Tây Nguyên, không cần biết gì hậu quả tai hại gây ra cho đời sống dân lành cùng hậu quả 'xâm thực' của Tàu Cộng muốn chiếm vùng Tây Nguyên ngay tại vùng 'ruột rà' của đất nước chúng ta. Tổng Bí thư Nông Đức Mạnh đã được Tàu Cộng mua với giá 300 triệu Mỹ Kim, Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng cũng được Tàu Cộng mua với giá 150 triệu Mỹ kim, thế là cả Đảng và Nhà nước tuyên bố 'việc để Tàu Cộng khai thác bô-xít là quyết định của Đảng'. Một quyết định bán nước, bán tài nguyên đất nước cho ngoại bang, than ôi !

Còn nhớ ngày 30 tháng Tư năm 1975 :

Ngày đó, một số đồng đội các anh với giép quai râu, với nón tai bèo, với danh nghĩa 'giải phóng' đã vào chiếm đoạt, 'tiếp thu' (?) toàn miền Nam trù phú. Ngày đó, tướng lãnh các anh gọi là 'Đại thắng mùa Xuân', Đảng và Nhà Nước không ngớt lời ca tụng cuộc chiến 'đánh cho Mỹ cút, Ngụy nhào' rồi hô hào 'tiến nhanh, tiến mạnh, tiến vững chắc lên Xã Hội Chủ Nghĩa'. Ngày đó, tôi (kẻ viết bài này) cũng phần nào lây niềm vui như một số người, tin tưởng vào chủ trương 'hòa hợp hoà giải' như Đảng và Nhà Nước ta đã hứa. Nghĩ như thế nên tôi không 'ra đi' dù khá nhiều hoang mang :

-Có mền anh nhưng lòng tôi vẫn ngại
Chút băn khoăn của kẻ lấm ưu phiền
Nhưng tính toán suy đi và nghĩ lại
Vườn nước non vẫn lấm ý hoa nguyên..

Nhưng rồi, 'tôi và anh vẫn đứng ở hai miền', 'tôi và anh cùng nói chung ngôn ngữ khác' ! Do đâu ?

Từ ngày đó, lịch sử VN miên man đi trong bóng tối của tử thần. Hận thù đã không theo đạn bom im tiếng mà còn được tiếp dồn sinh lực để vươn cao. Bầu không khí vang rền khẩu hiệu, lộng lộn tiếng loa vang : "Chu nghĩa Mác-Lênin vô địch, Đảng Cộng sản bách chiến bách thắng, VN lương tri nhân loại, trái tim của loài người, đỉnh cao trí tuệ, tất cả cho chủ nghĩa Xã Hội,...", Ôi chao ! những thần tượng im lìm câm nín của lớp người ba hoa ! Từ ngày đó, đoàn đoàn, lớp lớp người Việt, cả Nam lẫn Bắc tìm đủ mọi cách 'ra đi' dù biết rõ có thể vùi thân nơi

rừng sâu, biển cả, chỉ vì hai tiếng ‘Tự Do’, chỉ vì giá trị của ‘Nhân quyền, Nhân phẩm’.

Từ ngày đó, người ở lại, ra sao ? Nhân dân, hàng triệu triệu nhân dân từ Bắc đến Nam, suốt đời điêu đứng, khổ nhục, lầm than. Nhân dân bị biến thành thứ ‘quyền lực’ vô hình để Đảng nhân danh tùy thích rồi quay lại đọa đày nhân dân không chút xót thương. Tất cả vật vờ chẳng khác lũ ‘âm binh’ bị thúc hối nhau đi trong điệu kèn phù thủy (Mác-Lê,-Mao chủ nghĩa, tư tưởng Hồ Chí Minh) của ma vương, dưới lá huyết kỳ ngòm ngợp màu tang. Từ ngày đó, cho đến nay, khắp đất nước chỉ là một ‘nghĩa trang đen’, chỉ là những ‘xóm mộ’ đêm cùng ngày lằng đằng bóng kèn kèn.

Ngoại trừ các Đảng viên, Cán bộ, đoàn viên chủ chốt của Đảng ; ngoại trừ các viên chức Nhà nước nắm quyền hành từ Trung Ương đến Xã, Khóm, Phường cùng lũ a tòng, móc ngoặt với Đảng, còn thì triệu triệu nhân dân vẫn phải ngày ngày ‘Lê thân héo lác loài cửa quỷ, Dẫn hồn tàn vạn lý ma trời’, sống bèo nhèo, khổn khổ trong lúc báo chí, truyền thanh, truyền hình, truyền thông của Đảng luôn luôn tán tụng, đề cao thành tích, thành công ‘rực rỡ’ (!) của Đảng về đủ mọi phương diện. Chao ôi ! Một ‘đổi đời’ nham nhở, tái tê ! ‘Đổi đời’ cho ai ?

-Đổi đời cho Đảng riêng thôi

Dân kia phận mỏng, tôi đòi, kể chi !?

Trong số nhân dân khổn khổ đó, tôi nghĩ có cả phần đông các anh cùng cha mẹ, vợ con, thân nhân, họ hàng, bè bạn, đồng đội các anh. Chắc các anh cũng ngậm ngùi, cay đắng, cũng hiu hắt buồn đau nhưng đã phải im lìm câm nín vì bàn tay Đảng, qua lớp lớp Công an đã ‘bịt mắt khóa mồm’ các anh cũng như nhân dân khắp chốn để Đảng tha hồ thao túng, mặc sức ăn trên ngồi trước, mặc sức làm giàu bằng tham nhũng, hối lộ, bằng bóc lột công sức nhân dân, vợ vét tiền viện trợ, đầu tư, cả tiền người Việt hải ngoại gửi về giúp đỡ thân nhân, cứu trợ đồng bào bị bão lụt, bằng đủ mọi thủ đoạn cướp bóc, đầu cơ, tích trữ, gian thương, buôn lậu. Các anh hẳn đã thấy bao nhiêu cấp ủy Đảng, bao nhiêu viên chức Nhà nước cao cấp, bao nhiêu Tướng tá đảng viên nhà cao cửa rộng, thức lạ, vật ngon, vợ lẽ, con hầu, bò nhí, xây nhà, tậu cửa khắp nơi, cả nơi xứ ngoài, gửi tiền vào nhà băng ngoại quốc, cho con cái, bà con du lịch tha hồ, hưởng bao đặc quyền đặc lợi, sống đời vương giả, hưởng lạc thỏa thuê, trụy lạc, đủ mọi trò trác táng, dâm ô ! Tất cả đảng viên nắm quyền từ Trung ương đến Xã, Phường, Khóm trở thành những thứ ‘tư bản đỏ’ mặc tình sống phũ phề tiền rừng bạc bể trên bàn cùng dốt nát của dân lành.

Và rồi, để giữ quyền uy thống trị, bám chặt ghế ngồi, cố giữ địa vị độc quyền trị nước, độc tài trị dân, độc tôn hưởng thụ để càng lúc càng củng cố thế lực ‘tư bản đỏ’ đang có, đã có, tiếp tục mãi có, có thêm, Đảng và Nhà nước chẳng chút ngại ngần ‘hiến dâng’ từng phần lãnh thổ mà cha ông đã dựng xây gian khổ và chính các anh cùng đồng đội các anh qua bao thế hệ đã đổ máu xương bảo vệ, giữ gìn.

Còn nhớ năm 1979 :

Năm đó, Đặng Tiểu Bình ngạo mạn lớn lối rêu rao cùng thế giới là ‘dạy cho VN một bài học’. Câu nói đều cáng, trịch thượng này đã khiến nhân dân phẫn nộ. Người Việt chúng tôi nơi xứ người cũng phẫn nộ vì ‘miệt thị cái tên chung Việt Nam, động chạm đến danh dự Việt Nam thì người Việt Nam nào cũng phẫn nộ’ dù chúng tôi chẳng ưa thích, thiện cảm gì cái chế độ đang nắm quyền tại quốc nội

Năm 1979 đó, các anh và đồng đội lớp trước của các anh đã anh dũng đánh tan lực lượng hùng hậu của Trung Quốc hùng hổ xâm lăng nước ta. Chính các anh và đồng đội lớp trước các anh đã đem lại cái 'vinh quang' đó cho dân tộc. Các anh đã bảo vệ toàn vẹn lãnh thổ mà cha ông đã từng bao đời xây dựng. Toàn dân vui mừng. Chúng tôi cũng vui mừng về chiến thắng của các anh và đồng đội lớp trước các anh dù chúng tôi luôn luôn phản đối cái chế độ độc tài đang nắm quyền không chế nhân dân.

Chính các anh, cũng chính các anh, đã nhìn tận mắt hành động khát máu, man rợ của quân xâm lăng Trung Quốc đã sát hại hàng trăm nghìn đồng bào, đã hãm hiếp rồi cắt vú, lột da hàng ngàn phụ nữ, hàng ngàn chiến sĩ nữ đồng đội với các anh, đã tàn phá đất đai, tài nguyên đất nước ta ra sao trong lúc xua quân vào lãnh thổ nước ta cũng như lúc chúng phải thảm bại rút lui. Bài học Đặng Tiểu Bình dạy cho VN như thế đấy. Và nay 'bài học của Hồ Cẩm Đào dạy VN' tuy không nói ra như Đặng Tiểu Bình nhưng càng thâm độc, quỷ kế hơn.

Các anh còn nhớ thảm cảnh dân nước và kỳ công hiển hách của các anh, đồng đội lớp trước các anh vào ngày đó. Toàn dân đều nhớ. Chúng tôi nơi hải ngoại cũng nhớ. Chỉ riêng Đảng và Nhà nước CHXHCN VN là không nhớ, cố tình không nhớ. Ba mươi năm trôi qua, ngày lịch sử anh hùng do bao hy sinh của các anh, của đồng đội lớp trước các anh và của đồng bào, Đảng và Nhà nước CHXHCN VN đã quên, bắt buộc phải quên, vì sao? Đảng và Nhà nước đã không cho các anh tưởng niệm ngày 'anh hùng' đó. Đảng và Nhà nước cũng cản ngăn, cấm đoán mọi tầng lớp nhân dân kỷ niệm ngày lịch sử anh hùng đó. Đảng và Nhà nước cấm báo chí, các cơ quan truyền thông không cho nhắc đến ngày lịch sử anh hùng đó. Đã thế, Đảng và Nhà nước ta lại cùng Đảng và Nhà nước Cộng sản Trung Quốc thiết lập đài bia tưởng niệm ghi công đoàn quân xâm lăng Trung Quốc sang cướp của giết người VN chúng ta. Những bia mộ 'liệt sĩ Trung Quốc' hoành tráng ghi công và đề cao lũ người xâm lược trong lúc bao chiến sĩ Quân đội nhân dân VN không hề được nhắc đến. Các anh có đau lòng không? Toàn dân đau lòng. Học sinh, thanh niên, Sinh viên, Văn nghệ sĩ, trí thức, cả một số đảng viên Cộng sản VN già, trẻ, đang còn tại chức hay đã về hưu cùng đau lòng. Nhưng gong kèn Trung Cộng và gông cùm, dùi cui, dùi lửa, hơi cay, hơi độc, chó săn của Đảng và Nhà nước qua lớp lớp Công an đã khiến ngày lịch sử hùng anh trôi qua âm thầm, tẻ lạnh. Các anh có đau lòng không? Hỏi những người Cộng sản VN còn chút lương tri, còn chút tình dân tộc, có đau lòng không?

Các Anh, thưa các Anh,

Qua những việc làm trên của Đảng và Nhà nước CHXHCN VN, các Anh và toàn thể đồng bào, cả toàn thể chúng tôi nơi hải ngoại càng lúc càng thấy rõ hiểm họa mất nước, hiểm họa bị làm nô lệ cho nòi Hán tộc, hiểm họa dân tộc điêu linh, thống khổ đến cùng độ. Các Anh có nghĩ đến một ngày nào đó không xa, chính các anh sẽ là đoàn lính đánh thuê cho Tàu Cộng? Các anh, cha mẹ, vợ con, họ hàng, bè bạn các anh sẽ phải cúi đầu gập cổ vâng lời những tên Thái thú Tàu như Tô Đình xưa kia, sẽ phải là những thứ công nhân rẻ tiền, sẽ phải là những cu-li, những bồi bạn, những 'gái gọi' cung phụng đủ điều cho 'quan thầy Tàu Cộng' cùng lũ bán nước buôn dân là những Đảng viên và viên chức 'cao cấp' của Đảng và Nhà nước CHXHCN VN?

Lịch sử hơn bốn nghìn năm của dân tộc ta chưa lần nào điều đứng, nguy hiểm như hiện nay.

Bộ mặt phản dân hại nước, bộ mặt phản bội lớp lớp chiến sĩ Quân đội Nhân Dân của tập đoàn

Đảng và Nhà nước Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam đã lộ nguyên hình. Như thế, Đảng Cộng sản và cái Nhà nước CHXHCN VN có còn đáng cho các Anh phục vụ nữa không ? Liệu Đảng, Nhà nước và cái chế độ độc đảng, độc tài, độc trị này còn đưa đất nước, nhân dân đến những thảm họa nào nữa nay mai đây để các Anh bị bắt buộc phải làm những con ‘thiếu thân’, những ‘giá trị lợi dụng’, những ‘công cụ vô hồn’ mà nhân dân và lịch sử không thể nào không lên án ?

Nhân dân đã phẫn nộ, căm hờn, đau xót. Tầng lớp thanh niên, sinh viên, Văn nghệ sĩ, trí thức đã phẫn nộ, căm hờn, đau xót. Bao nhiêu đảng viên kỳ cựu đã phẫn nộ, căm hờn, đau xót. Chúng tôi, nơi xứ người cũng phẫn nộ, căm hờn, đau xót. Và các anh, chắc chắn cũng phẫn nộ, căm hờn, đau xót . Chắc các anh không còn có thể đành lòng mặc kệ nhắm mắt bưng tai phục vụ quyền lợi riêng tây của thiểu số người ăn trên ngồi trốc, tha hồ bán rẻ Tổ Quốc, phản bội Nhân dân.

Các Anh, thưa các Anh,

“Hay biến đau thương thành sức mạnh, hãy chuyển đau thương thành hành động đấu tranh”. Các Anh hãy hành động.

*Hành động bằng cách đòi Đảng, Quốc Hội và Nhà nước phải công khai minh bạch hóa những Hiệp nghị năm 1999, 2000 đã lén lút ký kết với Tàu Cộng cùng những hành động của Tàu Cộng đã cướp đất, cướp đảo, cướp biển của lãnh thổ V N cùng đưa vấn đề Hoàng Sa, Trường Sa ra công pháp quốc tế,

*Hành động bằng cách cùng với bao trí thức, văn nghệ sĩ, trí thức, thanh niên, sinh viên, đảng viên đã thức tỉnh đòi hỏi Đảng và Nhà nước phải hủy bỏ những hiệp nghị cắt nhường lãnh thổ, phải để nhân dân mít-ting, biểu tình chống đối hành động và chủ trương xâm lăng tâm thực của Tàu Cộng ,

*Hành động bằng cách đòi hỏi Đảng và Nhà nước trả tự do cho tất cả mọi người yêu nước đã bị bắt giam phi pháp, phải cải thiện chế độ cai trị, bỏ ngay chính sách, thủ đoạn khủng bố nhân dân bằng Công an, đầu gấu, quản lý bao tử người dân bằng hộ khẩu,

*Hành động bằng cách biểu dương quyết tâm không để xương máu và danh dự người chiến sĩ Quân đội nhân dân VN bị lợi dụng, bị trở thành công cụ phục vụ những việc làm khốn nạn đi ngược lại nghĩa nước, tình dân. Bày tỏ với cấp Tư lệnh chỉ huy là chỉ tuân lệnh chống xâm lăng Tàu Cộng chứ không tuân lệnh hành quân đánh phá, giết hại nhân dân bất cứ nơi nào trên lãnh thổ quê nhà,

*Hành động bằng cách đòi hỏi Đảng và Nhà nước thực sự thẳng tay nghiêm trị bọn người tham nhũng, hối lộ, bọn người gian thương làm giàu bằng cách bán gái, buôn trai lao động qua các cơ sở trá hình ‘giới thiệu hôn nhân’, ‘giới thiệu lao động’,

*Hành động bằng cách kêu gọi hàng ngũ đảng viên, cán bộ, viên chức ngành Công An ngưng ngay những thủ đoạn đánh đập, trù giập, bắt bớ, hành hạ, sách nhiễu đồng bào và các

thành phần trí thức, sinh viên, văn nghệ sĩ đấu tranh ôn hòa cho quyền nước, quyền dân.

Chúng tôi nghĩ một số các Anh đã có những ý nghĩ và cũng muốn hành động như trên. Chúng tôi chỉ xin nhắc lại thôi chứ không dám chỉ vẽ gì. Chúng tôi chưa dám kêu gọi các anh cùng đứng dậy làm cuộc ‘đảo chính’ như giới quân sự bên Thái Lan dù chúng tôi rất muốn chuyện đó xảy ra.

Các Anh, thưa các Anh,

Cảnh mất nước, mất nhà, mất quê hương, xứ sở, mất quyền làm người có thể chẳng bao xa một khi Đảng, Nhà nước và chế độ CHXHCN hiện nay còn tiếp tục những hành vi, những việc làm vô đạo, vô luân. Đất nước đang tàn tạ, héo hon ; nhân dân đang lầm than, điêu đứng. Ông bà, Cha mẹ, vợ con, thân nhân, anh em, họ hàng, thân hữu, bạn bè, đồng đội các anh đang lầm than, điêu đứng. Chính các anh cũng đang lầm than điêu đứng, ngoại trừ lớp tướng tá đảng viên Cộng sản.

Hãy cùng đồng loạt, đồng lòng đứng lên hành động, nhất trí đấu tranh cho lãnh thổ đất nước chúng ta đầy đủ chủ quyền toàn vẹn, cho dân tộc, nhân dân chúng ta được cảnh sống ấm no, có đủ mọi quyền sống, quyền người. Quê hương tươi sáng, đất nước độc lập, nhân dân yên bình, sung túc, tự do, do từ sự thức tỉnh của các Anh cùng với nhân dân cả nước.

Chúng tôi nơi hải ngoại, chia xẻ nỗi ngậm ngùi, đau xót, tủi hổ của các anh trước những việc làm phản dân hại nước của Đảng, của Nhà nước và của chế độ đang nắm quyền nơi quốc nội, đã và đang phản bội xương máu, tinh thần và danh dự Quân đội nhân dân của các Anh.. Chúng tôi hoàn toàn cùng các anh đồng tâm trong ‘tình dân nghĩa nước’, hiệp lực cùng các anh trong mọi việc làm vì dân vì nước, đồng hợp đấu tranh xóa bỏ bạo tàn, đấu tranh dựng lại đất nước chúng ta sớm có ngày vinh quang thật sự, sớm có chế độ tôn trọng quyền người, sớm thấy ngày tình người và tình nước nở hoa.

Các Anh, thưa các Anh,

Chúng ta, các anh và chúng tôi, chúng ta đồng tâm hiệp lực, quyết chí, chung lòng đấu tranh kiên cường, bất khuất diệt trừ bọn người man trá, giả hình, tàn bạo, vô luân chỉ vì quyền lợi riêng tư mà làm tay sai cho ngoại bang, phản bội giống nòi, dân tộc, đưa đất nước vào miền trường tối tăm, đưa nhân dân vào miền trường khổ lụy. Lương tri nhân loại đứng về phía chúng ta, Thế giới đứng về phía chúng ta ; Cao trào Tự do, Dân chủ, Nhân bản, Nhân quyền đang lên cao trên toàn thế giới đứng về phía chúng ta, toàn thể đồng bào trong nước, hải ngoại đứng về phía chúng ta. Mạnh dạn đứng lên xóa bỏ bạo tàn để cứu dân, cứu nước.

Các Anh, thưa các Anh,

Xin gửi đến các Anh niềm mong đợi đó. Mến chúc các Anh và gia đình luôn sức khỏe, luôn mạnh mẽ trong ý chí đấu tranh làm lại ‘trang sử mới’ cho dân tộc, làm lại ‘trang đời mới’ cho toàn thể chúng ta, cho người Việt Nam trên khắp mọi miền đất nước.

Mến chào các Anh.

nt.

Tái bút : Xin cập nhật những sự việc vừa xảy ra:

Thưa các Anh,

Những điều tôi vừa viết trên đã xảy ra, đến nay càng xảy ra càng lúc càng nguy hiểm.

Chắc các Anh đã biết Tàu Cộng ngang nhiên đưa giàn khoan của chúng vào lãnh hải đất nước ta, chỉ cách đảo Lý Sơn không quá 221 km. Chúng đã trắng trợn, hùng hổ xâm phạm chủ quyền đất nước chúng ta, bất chấp mọi quy định của luật pháp quốc tế.

Trước hành động ngang ngược, ngạo mạn của Trung Cộng, Đảng và Nhà nước ta đã có thái độ và hành động ra sao ? Ngoài đôi phát biểu lấy lệ của phát ngôn viên Bộ Ngoại giao, cả của ông Bộ trưởng Phạm Bình Minh, còn thì ‘nhân nhượng, im lặng’. Tổng Bí thư Nguyễn Phú Trọng, Chủ tịch nước Trương Tấn Sang, Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng cũng chẳng nói được lời nào nên hồn trước hiểm nguy của đất nước. Ông Nguyễn Phú Trọng ngó lời gặp Tập Cận Bình, bị Tập Cận Bình từ chối. Ông Phùng Quang Thanh, Bộ trưởng Quốc Phòng cũng nín khe, lại còn không cho tàu quân sự VN đến gần giàn khoan của Tàu cộng. Ông Nguyễn Tấn Dũng có mạnh miệng đôi lời tố cáo Trung Cộng nơi Hội nghị của khối ASEAN tại Miến Điện vừa qua nhưng nào có được sự đồng tình của khối này lên án Tàu Cộng và Tàu Cộng chẳng chút đếm xỉa gì đến lời ông ta.

Nhục nhã quá, phải không, thưa các Anh ?

Đôi người nghĩ rằng ông Nguyễn Tấn Dũng có khuynh hướng thân Mỹ, muốn nhờ cậy Mỹ can thiệp với Tàu Cộng nhưng ông Dũng thân Mỹ đâu có phải vì đất nước, nhân dân mà chỉ vì ông ta và gia đình ông ta thôi. Ông nhờ Mỹ để ông được nắm vững quyền lực và bảo vệ cùng phát triển quyền lợi của ông, hoặc cùng lắm thì ông được sang Mỹ tiếp tục sống đời ‘vương giả’ với số ngoại tệ, tài sản hàng tỷ tỷ Mỹ Kim ông đã tích lũy do tham nhũng và bóc lột tài sản, máu xương của đồng bào.

Tôi nghĩ Hoa Kỳ và nhiều quốc gia khác chỉ giúp ông khi ông can đảm thực hiện những điều sau:

- 1) trả tự do ngay cho các người yêu nước (tù nhân lương tâm, tù nhân chính trị),**
- 2) mở rộng Chính phủ với sự tham gia của các nhà yêu nước hoặc ông từ chức, trả quyền quản trị đất nước lại cho toàn dân,**
- 3) từ bỏ việc ngăn chặn thông tin qua Internet,**
- 4) công nhận một số báo tư nhân đối lập,**
- 5) tuyên bố ‘giải tán Đảng Cộng sản’, bắt nhốt hết những đảng viên Cộng sản tay sai của Tàu Cộng (Bộ Chính trị cùng các Trung ương ủy viên),**
- 6) trừng trị thích đáng bọn tham nhũng,**
- 7) ngưng ngay việc cưỡng chế đất đai,**
- 8) xin lỗi nhân dân và lịch sử về những lỗi lầm, sai trái của ông qua bao năm ông làm Thủ tướng,**
- 9) tuyên bố mọi văn bản ký kết giữa Cộng sản VN và Cộng sản Tàu trước nay là hoàn**

toàn vô giá trị,

10) tiến hành Tổng Tuyển cử công khai, minh bạch với sự giám sát của quốc tế,..chứ với cái lối lập lờ ‘đánh lộn con đen’ dựa vào Mỹ chỉ để giữ cái ghế ngòai Thủ Tướng [hay Tổng Thống (!?)], nắm giữ quyền lực và làm giàu phi pháp cho mình, cho gia đình và phe phái mình thì ông vẫn chỉ là tên bán nước, buôn dân).

Đảng và Nhà nước khiếp nhược, câm mồm, khép miệng, nhưng nhân dân ta không hèn nhát. Các Anh đã biết rồi đấy :

*Ngày 11/05/2014, hưởng ứng lời kêu gọi của 20 tổ chức Dân sự, hàng nghìn đồng bào ta đã biểu tình rầm rộ tại Hà Nội, Sài-Gòn (nơi đây có trên 4000 người), tại Đà-Nẵng với bao khẩu hiệu, biểu ngữ

« Đả đảo Trung Cộng, Đòi hỏi Trung Cộng kéo giàn khoan khỏi hải phận VN, Đòi hỏi Đảng và Nhà Nước phải xứng đáng là lãnh đạo, Đòi hỏi trả Tự do cho người yêu nước, Hoàng Sa, Trường Sa là của VN,.. ».

Trước sự kiện Trung Quốc xâm lăng lộ liễu đưa giàn khoan vào hải phận VN, Đảng và Nhà nước đành phải mặc nhiên để nhân dân biểu tình, không thể cản ngăn, cấm đoán vì cản ngăn cấm đoán chẳng là phơi bày bộ mặt thực bán nước sao. Nhưng Đảng và Nhà Nước lại bày quỹ kế, cho Công an giả dạng thường dân, huy động thanh niên nam nữ trong các Thành đoàn Thanh niên cộng sản cùng mua chuộc một số kẻ xấu trà trộn vào đoàn biểu tình của nhân dân, với khẩu hiệu « đồng hành cùng Nhà nước chống Trung quốc ». Khẩu hiệu vô duyên, trá trở. Trung Cộng là lũ cướp nước, Nhà nước đang thống trị nhân dân là bọn bán nước, đồng hành cùng bọn bán nước mà chống được bọn cướp nước sao ? Khẩu hiệu trên đã khiến nhân dân chế nhạo, mỉa mai, xem cuộc biểu tình do Nhà nước chủ trương là thứ ‘biểu tình quốc doanh, biểu tình theo định chế XHCN’. Quả là một thứ trò cười lố lăng, nham nhở. Nhân dân đã tránh, không cho bọn người ‘biểu tình quốc doanh’ đó trà trộn, và tiếp tục cuộc biểu tình chính nghĩa của mình.

*Ngày 12/0/2014, hàng ngàn công nhân ở Bình Dương nơi các hãng xưởng của chủ nhân Trung quốc, đã đình công và biểu tình đòi hỏi Trung Quốc rút giàn khoan ra khỏi lãnh hải VN. Cuộc biểu tình suốt cả ngày dần dần lan ra đến một số tỉnh thành kế cận. Chỉ tiếc, cuộc biểu tình đã đưa đến tình trạng, đập đổ, đốt phá hãng xưởng, máy móc cùng hôi của và xô xát gây bị thương và tử thương cho một số người cả Việt Nam và người Trung quốc. Nhưng những sự việc xấu đó do đâu ? Lại do Đảng và Nhà nước với sự toa rập của Cộng sản Tàu. Bằng có là những kẻ xấu đó không là người địa phương mà từ đâu đến, bằng số xe cộ của họ cũng ở nơi khác. Chính báo chí lề phải của Đảng cũng xác nhận những kẻ xấu không là công nhân. Đảng và Nhà nước dùng họ gây loạn để có cơ đàn áp, cấm đoán nhân dân yêu nước biểu tình chống Trung Quốc và Trung Quốc có cơ buộc Đảng và Nhà nước ta phải để họ đem Công an và một số quân đội của họ qua nước ta, viện lý do là bảo vệ kiều dân họ. Thủ đoạn, mưu mô của Cộng sản nham hiểm vô cùng.

*Cũng ngày 12/05/2014, năm ngàn công nhân tại Thái Bình biểu tình chống Trung Cộng, diễn qua các đường phố, được dân chúng hoan hô, tiếp tế nước uống, thức ăn, mừng vui nồng nhiệt, nơi đây không xảy ra sự việc nào đáng tiếc.

*Ngày 14/05/2014, tại Hà Tĩnh công nhân biểu tình đả đảo Trung Cộng, nhưng lại xảy ra cảnh

đốt phá, đập đánh, xô xát, gây thương tích, tử thương một số người. Lại do những phần tử xấu được số người 'hèn với giặc, ác với dân' xúi giục.

*Cũng ngày 14/05/2014, hàng ngàn người dân biểu tình ở Cần Thơ cùng hô khẩu hiệu, giăng biểu ngữ đả đảo Tàu Cộng, không xảy ra sự việc đáng tiếc nào.

*Bao nhiêu hình thức chống Tàu Cộng khác như tại Nha Trang, một khách sạn yết bản 'không phục vụ du khách Trung Cộng' cho đến khi Tàu Cộng rút giàn khoan khỏi lãnh hải Việt Nam. Tôi nghĩ, ngoài biểu tình, chắc sẽ còn nhiều hình thức tranh đấu khác nữa để đuổi giặc Tàu.

*Ngày 18/05/2014 tới đây lại sẽ có biểu tình và cứ thế cao trào chống Trung Quốc xâm lăng, chống Đảng và Nhà nước 'hèn với giặc, ác với dân' sẽ tiếp tục lan rộng, tiếp tục không ngừng nghỉ.

Trước cao trào yêu nước của toàn dân, các anh nghĩ sao ? Tôi nghĩ chắc các anh cũng hân hoan vui mừng nhưng chưa mạnh dạn tham gia. Xin đừng chần chừ nữa. Tôi nghĩ một vài anh, năm ba anh rồi mười hay vài chục người các anh nữa, những binh nhì, binh nhất, hạ sĩ, trung sĩ (chưa nói đến cấp úy, cấp tá) tham gia cùng dân biểu tình thì hàng trăm, hàng ngàn đồng đội các anh sẽ hào hứng tham gia đấu tranh cứu nước, cứu nhà. Xin noi gương Trung tướng Trần Độ, Trung tá Trần Anh Kim, Vi Đức Hồi, Vũ Cao Quận, Đại úy Tạ Phong Tần đã tñnh ngộ, lia bỏ Đảng, chống lại Đảng. Xin tiếp nối Nguyễn Chí Đức mạnh dạng ly khai Đảng, Nguyễn Phương Uyên mạnh dạng ly khai Đoàn, đòi hỏi Đảng, Nhà nước phải xứng đáng là nhà lãnh đạo' ; nếu không, phải trao quyền lại cho nhân dân.

Các Anh hãy vùng lên, cùng nhân dân cả nước đấu tranh để đền nợ nước, trả thù nhà, xứng đáng là hậu duệ của bao tầng lớp cha ông đã gian nan dày công dựng nước, giữ nhà, đã thiết lập 'Việt Nam giữa trời Đông Á, một Việt Nam anh hùng chí cả, một Việt Nam sắt son vàng đá, nghìn muôn năm tha thiết bản tình ca 'Nòi Rồng Tiên Nam quốc sơn hà'(mượn ý lời thơ của anh hùng Lý Thường Kiệt : 'Nam quốc sơn hà Nam đế cư')

Nhân dân yêu nước đang trông chờ, đón tiếp các anh. Đồng bào cả nước đang rộng mở vòng tay ôm ấp các anh mặn nồng, âu yếm.

Các Anh, xin các Anh hãy vùng lên, cùng nắm chặt tay, hòa đồng tim óc với toàn dân, đấu tranh cùng lúc 'tiêu trừ Cộng Việt, triệt loại Cộng Tàu' để đất nước mạnh giàu, nhân dân no ấm, Dân tộc hồi sinh, được ngẩng cao đầu, cùng thế giới năm châu, dựng xây Tự do, Dân chủ, Công lý Hòa bình, Nhân quyền, Nhân bản'. Chúng ta không có vũ khí tối tân như giặc nhưng tinh thần yêu nước, ý chí quật cường của toàn dân là sức mạnh phi thường giúp chúng ta hoàn thành sứ mạng cứu nước, cứu dân.

Và tôi, chúng tôi, những kẻ làm văn, làm báo sẽ sung sướng được ghi tên tuổi các anh vào bầu trời Văn học và con cháu các anh sẽ mừng vui, hãnh diện được thấy tên tuổi cha ông sáng bừng lên qua từng trang lịch sử vàng son của dân tộc.

Các Anh, thưa các anh,

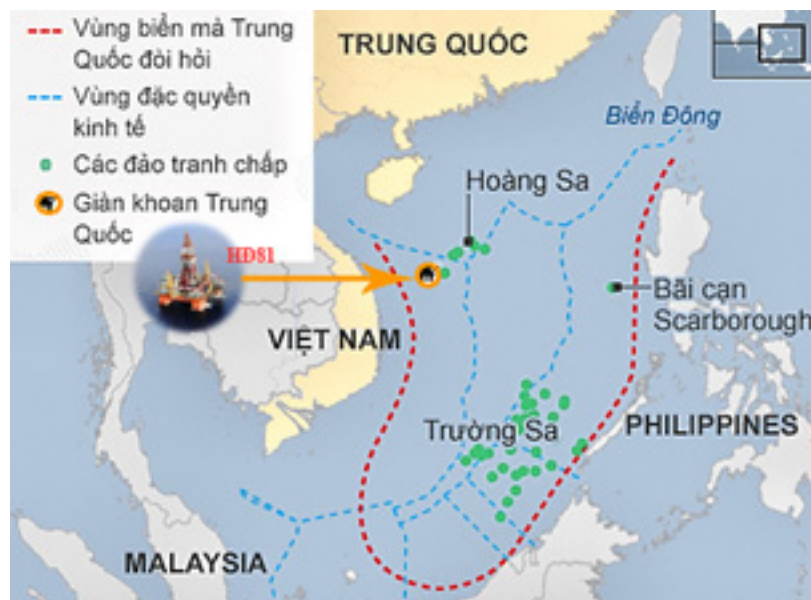
Tổ Quốc đang chờ, Quê hương đang đợi những cánh tay hùng, những bầu nhiệt huyết vì nước, vì dân của các Anh. Xin hãy vùng lên kịp thời, đúng lúc. Mong lắm thay !

Mến chào các Anh.

Việt Nam có thể làm gì?

Vũ Hoàng & Nguyễn Xuân Nghĩa, RFA Ngày 14/05/14
Diễn Đàn Kinh Tế

Kinh tế Việt Nam là Công ty Vệ tinh của Trung Quốc?

** Vị trí giàn khoan HD 981 trong thêm lục địa Việt Nam - RFA files **

Khi Bắc Kinh đặt giàn khoan Hải Dương 981 vào khu vực đặc quyền kinh tế của Việt Nam thì người Việt có thể làm những gì? Câu hỏi này đang khiến nhiều người ở trong và ngoài nước cùng thắc mắc. Tiết mục Diễn đàn Kinh tế nêu vấn đề với chuyên gia Nguyễn-Xuân Nghĩa qua phần trao đổi do Vũ Hoàng thực hiện sau đây.

Vũ Hoàng:

Xin kính chào ông Nguyễn-Xuân Nghĩa. Là tư vấn kinh tế cho đài Á Châu Tự Do, lại theo dõi tình hình Trung Quốc từ nhiều năm qua, ông đã nhiều lần phân tích động thái của Bắc Kinh trong lĩnh vực an ninh và kinh tế. Điển hình là hai bài liền trong Tháng Bảy năm 2012 khi tập đoàn Dầu khí Hải dương CNOOC của họ tiến sâu vào thêm lục địa và phạm vi 200 hải lý của vùng đặc quyền kinh tế Việt Nam để mở ra chín lô cho quốc tế thăm dò. Vì vậy, có lẽ ông chẳng ngạc nhiên khi tập đoàn này đưa giàn khoan tối tân nhất của họ vào một khu vực thuộc chủ quyền của Việt Nam và gây căng thẳng trong vùng biển Đông Nam Á từ đầu tháng Năm. Thính giả gần xa của chúng ta nêu câu hỏi là trong hoàn cảnh đó, Việt Nam có thể làm những gì khi kinh tế lại có nhiều quan hệ gắn bó với Trung Quốc? Ông nghĩ sao về thắc mắc này?

Nguyễn-Xuân Nghĩa:

- Tôi thiên nghĩ đây là vấn nạn nan giải vì ta cần hỏi ngược là Việt Nam nào ở đâu? Nhưng xin hãy nói về bối cảnh, về những gì có thể là mục tiêu của Trung Quốc. Nếu biết họ muốn gì, vì sao, may ra mình sẽ thấy được những khả năng ứng xử. Còn lại, làm được không thì tùy theo vị trí và tầm nhìn xa gần.

Vũ Hoàng:

Chúng ta sẽ khởi đi từ câu hỏi đó. Theo nhận xét của ông thì Trung Quốc muốn gì?

Nguyễn-Xuân Nghĩa:

- Từ nhiều năm nay, diễn đàn này nhận định rằng Trung Quốc là xứ đói ăn, khát dầu và cần trao đổi với thế giới bên ngoài, nhưng vì đa nghi và sợ sệt nên đòi kiểm soát sự trao đổi ấy. Nhiều nước Đông Á cũng cần trao đổi buôn bán như vậy mà giải quyết theo cách hoà bình và sòng phẳng. Trung Quốc giải quyết theo lối khác, có thể qua ba bước tuần tự.

- Thứ nhất, do yêu cầu kiểm soát vùng biển cận duyên như vùng trái độn quân sự, năm năm về trước, họ mập mờ đưa ra lưỡi bò chính khúc, rồi gọi là khu vực «quyền lợi cốt lõi» để biện minh cho việc can thiệp. Đó là ăn cướp bằng pháp lý ngoa ngụy nếu các nước không phản ứng đồng loạt. Kế tiếp là bước khai thác lợi thế chiến thuật tại nơi họ đã chiếm của xứ khác, như quần đảo Hoàng Sa và Trường Sa, và mời quốc tế vào khai thác để vì lòng tham mà các nước mặc nhiên hợp thức hóa sự cưỡng đoạt. Việc mở rộng khu vực kiểm soát phòng không năm ngoái cũng nằm trong hướng đó. Bước thứ ba là sẽ còn lặng lẽ nâng cao khả năng quân sự để mở tầm kiểm soát ra khỏi vùng biển cận duyên mà không gây ra phản ứng đồng loạt của các lân bang.

- Việc họ đưa giàn khoan tối tân vào vùng đặc quyền kinh tế của Việt Nam không là bất ngờ vì nằm trong bước thứ hai, là khai thác lợi thế chiến thuật đã có sau khi chiếm Hoàng Sa của Việt Nam từ năm 1974, rồi một phần Trường Sa năm 1988 và chiếm Bãi cạn Scarborough của Phi Luật Tân vào năm 2012 mà không gặp sự chống đối chung.

Đó là ăn cướp bằng pháp lý ngoa ngụy nếu các nước không phản ứng đồng loạt. Kế tiếp là bước khai thác lợi thế chiến thuật tại nơi họ đã chiếm của xứ khác, như quần đảo Hoàng Sa và Trường Sa, và mời quốc tế vào khai thác để vì lòng tham mà các nước mặc nhiên hợp thức hóa sự cưỡng đoạt.

Nguyễn-Xuân Nghĩa:

- Suy như vậy, mục tiêu của giàn khoan 981 không hẳn là để tìm dầu trong một hạn kỳ có ba tháng. Họ thử xem phản ứng của nước thế nào thì tiến tới bước thứ ba là mở rộng tầm kiểm soát quân sự ra khỏi vùng biển cận duyên mà khởi đưng với Hoa Kỳ. Qua từng bước, Bắc Kinh khai thác lòng tham và nỗi sợ của các nước để

đạt mục tiêu là kiểm soát và nếu được thì thôn tính.

Tàu hải cảnh TQ phun nước vòi rồng qua tàu kiểm ngư Việt Nam để đuổi ra khỏi khu vực. AFP

Vũ Hoàng:

Phải chăng cũng do lòng tham hay nỗi sợ mà Hiệp hội 10 Quốc gia Đông Nam Á là ASEAN đã không có một lập trường thống nhất về quy tắc hành xử với Bắc Kinh sau hội nghị cấp cao vừa qua tại Miến Điện hoặc như trong thượng đỉnh năm kia tại Cam Bốt?

Nguyễn-Xuân Nghĩa:

- Ta bắt đầu bước vào phần tìm hiểu về cách ứng xử của Việt Nam và các nước trong khu vực. Trước hết, cả vùng Đông Á này đáng khinh và không là gương mẫu vì chọn con đường lý tài hơn lý tưởng và biến người dân thành sinh vật kinh tế. Nếu còn vài ngoại lệ thì đây là Nhật Bản và Đại Hàn mà thôi, khi lãnh đạo hai xứ này còn nhắc nhở đến những giá trị tinh thần trong các quyết định.

- Ngẫm lại thì với tất cả tội ác thời thực dân và những hạn chế ngày nay trong hành động, các nước Âu Châu và cả Hoa Kỳ đều đề cao một số nguyên tắc có giá trị toàn cầu, là tự do kinh tế, xã hội cởi mở và dân chủ chính trị với nhân quyền được tôn trọng. Không chỉ đề cao, họ cố thực hiện điều đó cho xứ khác và kịch liệt đả kích khi có vi phạm trong các xã hội Âu-Mỹ của họ.

- Đông Á thì không. Dù có nhiều nền văn hoá cổ xưa với giá trị tinh thần đáng kính, các nước Đông Á ngày nay, nhất là tại Đông Nam Á, đều theo chủ nghĩa thực dụng, coi quyền lợi kinh tế còn quan trọng hơn nhân quyền, hay chủ nghĩa dân tộc và độc lập quốc gia. Vì vậy, các nước mặc nhiên rơi vào cái bẫy «trọng thương»

và lý tài của Trung Quốc. Ở xa tầm đạn thì tham, ở gần thì sợ nên tự khuất phục. Người ta quên một khái niệm đã từng làm nên lịch sử là «chính nghĩa», là cái lẽ phải khiến con người có thể hy sinh tài sản lẫn mạng sống.

- Việt Nam là nơi mắc bệnh lý tài Đông Á nặng nhất, từ trên đầu xuống, nên khó kêu gọi xứ khác cùng sát cánh trước bạo lực bành trướng. Trong môi trường văn hóa ấy, chủ nghĩa bá quyền và chính sách thực dân mới của Trung Quốc có sự thuận lợi hiển nhiên và Bắc Kinh dễ phân hóa lập trường của tập thể ASEAN.

Vũ Hoàng:

Từ một chuyên gia kinh tế, nhận xét về văn hoá này của ông quả là đáng chú ý!

Nguyễn-Xuân Nghĩa: - Thừa rằng từ nếp văn hóa lý tài đó mới có chính sách kinh tế tai hại đấy. Ai cũng biết hệ thống kinh tế nhà nước có vấn đề mà sửa không được thì lại theo để kiếm chút cháo, mặc cho tư doanh cò con bị chết lâm sàng. Rồi còn viện dẫn thành quả ảo của Trung Quốc làm lẽ biện minh cho hệ thống kinh tế bất công và bất lực đó. Thực tế lại còn thê thảm hơn vậy nữa.

Giàn HD 981 trên Biển Đông (ảnh Xinhua)

Vũ Hoàng:

Ông nói thê thảm hơn là thế nào?

Nguyễn-Xuân Nghĩa:

- Ta hãy nhìn vào thực tế Việt Nam mà có lẽ người Mỹ cũng biết.

- Từ năm năm nay, hải quân của Việt Nam mới gia tăng ngân sách từ hơn trăm triệu lên khoảng 400 triệu đô la vào năm tới. So với bao nhiêu tỷ bạc đã bị thất thoát thì đấy là điều mỉa mai. Thành phần lãnh đạo xứ này sẵn có bãi đáp ở nước

ngoài, không Mỹ thì Canada hay Úc. Họ có chân chạy nên tài sản và con cháu đều có chân đứng ở ngoại quốc. Ở dưới, phần tử ưu tú của xứ sở vì tương đối khá giả hơn quần chúng thì cũng mong con cái được học bên Mỹ để có tương lai khá hơn quá khứ 40 năm vừa qua của họ. Như vậy trước mối nguy Trung Quốc thì còn lại những ai? Là người chỉ sợ mất tiền trên thị trường cổ phiếu, những người vừa được phép biểu tình hay những người còn trong tù vì đã biểu tình chống Trung Quốc hay đòi dân chủ?

Một ví dụ là nếu có xung đột và cần vũ khí tự vệ, dù mới chỉ là một bích chương cổ động chứ chưa nói tới súng đạn, thì lãnh đạo lại sợ vũ khí này sẽ nhắm vào họ! Những người lãnh đạo sợ mất đảng hơn là mất nước nên cột tay đa số ở dưới.

Nguyễn-Xuân Nghĩa:

- Ngày nay, không thiếu người ở trong nước coi chuyện giàn khoan CNOOC là vở kịch được Bắc Kinh và Hà Nội dàn dựng để trục lợi với Mỹ. Vì lòng dân hoang mang bất định tới mức đó, hồi nãy tôi mới hỏi là Việt Nam nào, ở đâu? Một ví dụ là nếu có xung đột và cần vũ khí tự vệ, dù mới chỉ là một bích chương cổ động chứ chưa nói tới súng đạn, thì lãnh đạo lại sợ vũ khí này sẽ nhắm vào họ! Những người lãnh đạo sợ mất đảng hơn là mất nước nên cột tay đa số ở dưới.

Vũ Hoàng:

Nếu những người có tâm huyết và thiết tha đến tương lai Việt Nam mà muốn làm gì đó, dù chỉ là kêu gọi tẩy chay hàng hóa Trung Quốc, thì điều ấy có nên chăng?

Nguyễn-Xuân Nghĩa:

- Tôi ngờ rằng ta sẽ rơi vào cái chủ nghĩa lý tai tai hại, với lý luận bù tai là nên dàn xếp qua thương thảo, chứ đừng cản trở việc giao lưu buôn bán vì đã làm ăn với nhau thì khó nã súng vào nhau. Lý luận đó chỉ là biện minh cho lẽ cầu an! Cho nên người ta vẫn có thể mở chiến dịch tẩy chay hàng hóa Trung Quốc để huy động lòng dân và để thử lòng người, chứ không nên chờ đợi là gây thiệt hại cho Trung Quốc. Thuận về kinh tế, có lẽ ta nên nhìn khác.

Vũ Hoàng:

Thưa ông nhìn khác là như thế nào?

Nguyễn-Xuân Nghĩa:

- Kinh tế Việt Nam lệ thuộc vào kinh tế Trung Quốc vì lãnh đạo có phân công lao động với Bắc Kinh như các nước chư hầu Đông Âu với Liên Xô thời xưa. Hà Nội chả mắc bẫy giao thương với Bắc Kinh mà đã đẩy cả nước vào cái bẫy đó. Tôi xin giải thích.

- Việt Nam bán hàng nhiều nhất là cho các thị trường Âu Châu, Hoa Kỳ, ASEAN, Nhật Bản rồi mới đến thị trường Trung Quốc. Bán hàng gì? Đa số là hàng chế biến với nguyên vật liệu nhập từ bên ngoài, chủ yếu là từ Trung Quốc. Tức là Việt Nam chỉ là trạm trung chuyển các bán chế phẩm của Trung Quốc bán vào các thị trường Âu-Mỹ với phần gia công hay trị giá gia tăng là của công nhân Việt Nam. Hậu quả là Việt Nam nhận đầu tư trực tiếp từ Trung Quốc, chỉ kém đầu tư của Nam Hàn và Nhật Bản, mà đạt xuất siêu với các thị trường Âu-Mỹ chừng nào thì nhập siêu với Trung Quốc chừng đó. Nôm na thì Việt Nam nhận làm công ty vệ tinh cho đại tổ hợp Trung Quốc và được thế giới nâng đỡ chừng nào thì dâng lại lợi thế đó cho Trung Quốc.

Vũ Hoàng:

Tháng Tám năm ngoái, nói về sự thoái trào của Trung Quốc vì đà tăng trưởng chậm mà lương bổng đắt hơn, ông có gợi ý về một cơ hội mới cho Việt Nam để thu hút đầu tư của thiên hạ và góp phần thay thế vai trò “công xưởng toàn cầu” của Trung Quốc. Thưa ông, liệu rằng vụ tranh chấp hiện nay với Trung Quốc có giúp kinh tế Việt Nam thoát khỏi cảnh ngộ vệ tinh kinh tế của Trung Quốc hay không?

Nguyễn-Xuân Nghĩa:

- Tôi cứ mong như vậy. Thật ra, hòn đá thử vàng để trắc nghiệm thực tâm của lãnh đạo Việt Nam trước sức ép của Trung Quốc phải khởi đi từ việc tôn trọng và tin tưởng người dân chứ đừng là công cụ của Trung Quốc để đàn áp người dân của mình. Sau đó, nếu lãnh đạo nói đến chuyển hướng kinh tế để ra khỏi quỹ đạo Bắc Kinh, từ các dự án bô xít Tây Nguyên đến chuyện buôn lậu ở biên giới thì người dân mới tin. Nếu được giải phóng như vậy, người dân sẽ ngăn được nạn đảng viên cán bộ tiếp tay Trung Quốc gieo họa cho kinh tế Việt Nam.

Nếu nhà cầm quyền Việt Nam không làm nổi việc đó thì họ bị đào thải vì người dân sẽ nổi dậy sau khi Việt Nam bị mất chủ quyền vào tay Trung Quốc. Chẳng ai muốn một cơn chấn động như vậy nhưng điều ấy vẫn có thể xảy ra, như đã từng xảy ra nhiều lần trong lịch sử của xứ này.

Vũ Hoàng:

Xin cảm tạ ông Nghĩa về cuộc trao đổi này.

MỤC LỤC

Bản Tin Thế Đạo số 12

- 1- Vía Đức Nguyệt Tâm Chơn Nhân
(HT. Phạm Văn Khảm) Trang 1
- 2- Những người Việt thành công
trên thế giới năm qua (VNN) Trang 3
- 3- Mời nghe qua để biết tình hình
Việt Nam hiện nay Trang 7
- 4- Biểu ngữ lạ trong cuộc biểu tình
ngày 11-5-2014 Trang 8
- 5- Dành lại quyền quyết định vận mạng
đất nước (Kim Âu) Trang 9
- 6- Thư gửi các Anh chiến sĩ « Quân Đội
Nhân Dân » (Nguyễn Thùy) Trang 11
- 7- Việt Nam có thể làm gì?
(RFA Diễn đàn Kinh Tế)
(Võ Hoàng & Nguyễn Xuân Nghĩa) Trang 20

BẢN TIN THẾ ĐẠO
Số 12
Ngày 17-5-2014
Email: bannedao@comcast.net
Web: www.bannedao.net